

- 2) Vai valsts tiesiskais regulējums, kas valstij, koplīguma slēdzējām pusēm un atsevišķa darba līguma pusēm atļauj noteikt automatisku darba tiesisko attiecību izbeigšanu konkrētā vecumā (šajā gadījumā, sasniedzot 65 gadu vecumu), ir pretrunā diskriminācijas vecuma dēļ aizliegumam, kas noteikts Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 1. pantā un 2. panta 1. punktā, ja dalībvalstī jau gadu desmitiem pastāvīgi piemēro atbilstošus noteikumus gandrīz visu darba ņēmēju darba tiesiskajām attiecībām, neatkarīgi no attiecīgās ekonomiskās, sociālās, demogrāfiskās situācijas un konkrētā stāvokļa darba tirgū?
- 3) Vai darba koplīgums, atļaujot darba devējam izbeigt darba tiesiskās attiecības konkrētā vecumā (šajā gadījumā, sasniedzot 65 gadu vecumu), ir pretrunā diskriminācijas vecuma dēļ aizliegumam, kas noteikts Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 1. pantā un 2. panta 1. punktā, ja dalībvalstī jau gadu desmitiem pastāvīgi piemēro atbilstošus noteikumus gandrīz visu darba ņēmēju darba tiesiskajām attiecībām, neatkarīgi no attiecīgās ekonomiskās, sociālās, demogrāfiskās situācijas un konkrētā stāvokļa darba tirgū?
- 4) Vai valsts, atzīstot par vispārēji piemērojamu darba koplīgumu, kas darba devējam atļauj izbeigt darba tiesiskās attiecības konkrētā vecumā (šajā gadījumā, sasniedzot 65 gadu vecumu), un apstiprinot šo vispārējo piemērojamību, pārkāpj diskriminācijas vecuma dēļ aizliegumu, kas noteikts Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 1. pantā un 2. panta 1. punktā, ja tas notiek neatkarīgi no attiecīgās ekonomiskās, sociālās, demogrāfiskās situācijas un konkrētā stāvokļa darba tirgū?

(¹) OV L 303, 16. lpp.

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka saskaņā ar 2004. gada 11. marta Likuma par preču un pakalpojumu nodokli 41. panta 2. punktu saistībā ar šī likuma III pielikuma 45. un 47. pozīciju zīdaiņu apģērba un zīdaiņu apģērba piederumu, kā arī bērnu apavu piegādēm, importam un iegādei Kopienas iekšienē piemērojot samazinātu 7 % pievienotās vērtības nodokļa likmi, Polijas Republika nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹) 98. panta saistībā ar tās III pielikumu prasības;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka samazinātas 7 % pievienotās vērtības nodokļa likmes piemērošana zīdaiņu apģērba un zīdaiņu apģērba piederumu, kā arī bērnu apavu piegādēm, importam un iegādei Kopienas iekšienē saskaņā ar 2004. gada 11. marta Likuma par preču un pakalpojumu nodokli 41. panta 2. punktu saistībā ar šī likuma III pielikuma 45. un 47. pozīciju ir pretrunā Direktīvas 2006/112 98. pantam. Šādas samazinātās likmes piemērošana minētajām precēm neesot ietverta izņēmumos, kas Polijas Republikai noteikti Akta par Polijas Republikas pievienošanās nosacījumiem Eiropas Savienībai XII pielikuma 9. nodaļas ("Nodokļu politika") 1. punkta a) un b) apakšpunktā un Direktīvas 2006/112 128. pantā.

(¹) OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 2. februārī – Eiropas Kopienų Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-49/09)

(2009/C 102/15)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji – D. Triantafyllou un K. Herrmann)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar *Juzgado de lo Mercantil n° 4 de Barcelona* (Spānija) 2009. gada 13. februāra rīkojumu – Axel Walz/Clickair S.A.

(Lieta C-63/09)

(2009/C 102/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil n° 4 de Barcelona